

Знати — це жити і відчувати

Лариса Зінганшина

Знати — це жити і відчувати,
Ніжно любити і берегти,
Знати — це палко, від серця кохати,
Знати — це поруч в довірі іти!

Що може знати той, хто бездушно
Міряє, ділить, рахує, пече,
Той, хто так голосно, зично і слушно,
Вас не відчує, а тільки рече?!

Знати — то в слові,
А слово — в любові:
Музика в нім і велика печаль,
Світ світанковий,
Замріяні зорі,
Стежка — доріжка і синяя даль!

Знати — то квіти,
То море цвітіння,
Хвилі колосся і шепіт трави,
Барви весняні і спущені віти
Журби-вербиці аж до води!

Світе мій ясний,
Вірно і вчасно
Думка прилине, не відстає,
Промінь надії горить і не згасне
В світле прийдешнє,
В світле, прекрасне,
Ні — то не сповідь,
Воно уже є!